

Září 2024: Aby hierarchie a teologové byli statečnými obhájci manželství a rodiny

Říjen 2024: Aby hierarchie a teologové byli statečnými obhájci počatého života

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Snahy některých teologů a pastýřů, včetně otců biskupů a kardinálů, o změny v církevním učení a praxi, jsou čím dál otevřenější a nikdo je nepopohání k zodpovědnosti. Troufám si tvrdit, že k pocitu, že mohu bezrestně hlásat cokoli, přispěl mimo jiné i tzv. synodální proces. Hlavním pravidlem se totiž stalo „naslouchat a nekritizovat“. Vždyť skrze bratra, sestru mluví sám Pán. Ale to, že se dovolávám, a třeba se k němu i pomodlím, Ducha svatého, přeci ještě neznamena, že potom vše, co mne napadne a vypustím z úst, je tímto Duchem inspirováno. Nota bene, když to odporuje dvěma tisíci letům předchozího vedení Církve Duchem svatým. A tak se začaly hromadit absurdní požadavky a návrhy, které nerespektují Písmo a Tradici Církve. Přibývá rozhovorů, projevů a textů od duchovních i „angažovaných“ laiků, které někdy budí až dojem, že tu snad běží nějaká nepsaná soutěž o největšího bludaře nebo rouhače. K tomu přistupuje trend mnohomluvnosti a mlžení a la „já neříkám tak ani tak, ono je to všelijak“. Inflation frází, pokud možno o lásce a přijímání všech. Přeci proti lásce nemůžeme nic mít! Pokud považuji za nevhodné nebo dokonce hříšné říct někomu, že jeho výroky nebo chování jsou nepravdivé nebo špatné, tak tím ale dávám naprosto zelenou zlu. Jestliže nenapomenu hříšníka, aby se obrátil, budu popoháněn k zodpovědnosti i já. Jestliže hříšníka neklepnu přes prsty, když ubližuje druhému, jsem spoluvíníkem. Jak je velmi smutný pohled na pastýře a teology, kteří dvojnásobnými výroky nebo dokonce otevřeně podporují „alternativní“ páry či rodiny¹, bagatelizují otázky nedotknutelnosti lidského života od početí, mlčí k pro-potratovým politikům² nebo otvírají dvířka eutanazii³.

¹ Např. žehnací modlitby stejnopohlavních párů vydané belgickými biskupy v r. 2022; nebo *Požehňavanie párov v iregulárnych zväzkoch? Na Slovensku sme na to málo pripravení. Rozhovor s o. biskupem titl. Markem Forgáčem*, 23. 7. 2024, portál časopisu Nové Město; nebo článek jednoho z hlavních propagátorů LGBT+ ideologie v Církvi: *Father James Martin: How same-sex couples have blessed me*, 3. 1. 2024, web Outreach.

² Např. kněz Marek Orko Vácha: „Zda je embryo něco nebo někdo, je otázkou nerozřešitelných debat. Ve chvíli porodu se již jedná o osobu, oocyt ani spermie osobami nejsou. Někdy v těch 280 dnech se něco stane, nenastane ovšem žádná magická transformace z bytosti na osobu, proces je kontinuální“, viz *Bylo to jako zabít vlastní dítě*, 28. 11. 2023, www.irozhlas.cz; nebo *Spolupředsedkyně německé Synodální cesty vyzývá k "celostátnímu zpřístupnění potratů"*, viz 15. 7. 2022, www.cirkev.cz; nebo „Ačkoliv je Joe Biden praktikující katolík, dostal se do sporu s představiteli americké katolické církve kvůli tomu, že je zastáncem práva na potrat. Papež František v reakci na tuto kauzu v minulosti prohlásil, že by církev neměla zaujímat politické postoje. Potrat však označil za vraždu.“ viz 14. 10. 2021, web zpravy.proglas.cz.

³ např. připuštění možnosti ukončit podávání výživy a vody u pacientů v kómatu s téměř nulovou šancí na uzdravení, viz 26. 6. 2024, *Malý lexikon o konci života*, Papežská rada pro život. Kdo by takto ale jednal v ČR, vystavil by se možnosti trestního stíhání vč. eventuálního obvinění z úkladné vraždy.

Že se toto odehrává spíše v zahraničí? Dění v Církvě v jiných zemích nebo řekněme na celosvětové úrovni má nemalý dopad na dění i u nás. Jistě nejsem jediný kněz, který v pastorační, zvláště pak ve zpovědní praxi a katechezi opakovaně naráží na plody aktuálního chaosu a relativizace. Jestli ale přeci jen platí to, co Církev vždy učila, máme velký problém. Na prvním místě jistě my pastýři. Protože takovými postoji nebo mlčením k nim se stáváme spolupracovníky pekla, do pekla mnohé svádíme a sami tam směřujeme.

Milí bratři a sestry, na závěr bych rád připomněl důležité výročí. Toto září je tomu 800 let, kdy svatý František obdržel na hoře La Verna stigmata. Necelý rok po té, co v Grecciu uctil živým betlémem Vtělení našeho Pána, stal se živoucí ikonou Jeho ukřižování. Jaký byl svatý František? Lois de Wohl by řekl: „Takový, jací máme být všichni.“ To se jeví jako nedostižný ideál. Ale usilovat o něj máme. Nebojme se pýchy, čím budeme Pánu blíže, tím opravdověji si budeme uvědomovat svoji ubohost a závislost na Něm. Požehnání a moc naší modlitby i našeho konání odvisí od stupně našeho sjednocení s Ukřižovaným. Jistě, Pán Ježíš rád běží naproti i volajícímu marnotratnému synovi. Současně ale zkušenost Církvě ukazuje, že Pán má velké zalíbení v modlitbě a skutcích toho, který mu naslouchá a je mu na blízku i ve chvílích, kdy po něm zrovna něco nepožaduje. Nezapomínejme na to a nepolevujme.

Pane Ježíši pro nás ukřižovaný, smiluj se nad námi! Svatý Františku, ranami našeho Pána vyznamenaný, oroduj za nás!

žehná + Jiří Korda, kněz Kristův

P. MUDr. Jiří Korda
modlitbyzanejmensi@hnutiprozivot.cz
tel.: 725 797 561

